

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33C/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117205989
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117205989.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v spore žalobcu: W. H., C.. XX. XX. XXXX, S. XXX XX N. L. Č.. XXX, zastúpený: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, advokátka, so sídlom Dolné Bašty 2, Trnava, proti žalovanej: X. W., U.. H., C.. XX. XX. XXXX, S. O. XXXX/XX, XXX XX M., zastúpená: SODOMA VULGAN, spol. s r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kominárska 2-4, Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a iné, takto

r o z h o d o l :

- I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k nehnuteľnostiam dom súp. č. XX na parc.č. XX/X, hospodárska budova na parc.č. XX/X, nachádzajúcim sa v katastrálnom území N. L., L. N. L., okres D., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu D., katastrálny odbor ako stavby.
- II. Nehnuteľnosti dom súp. č. XX na parc.č. XX/X, hospodárska budova na parc.č. XX/X, nachádzajúce sa v katastrálnom území N. L., obec N. L., okres D., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu D., katastrálny odbor ako stavby, sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobcu.
- III. Žalobca je povinný žalovanej za náhradu jej spoluvlastníckeho podielu vo výške X/X k celku nehnuteľností zaplatiť hodnotu spoluvlastníckeho podielu vo výške 35.000,- € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Vzájomná žaloba žalovanej sa zamietá.
- V. Žaloba o zriadenie vecného bremena sa zamietá.
- VI. Návrh žalovanej na prerušenie konania sa zamietá.
- VII. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.
- VIII. Návrh žalovanej na priznanie trov odročeného pojednávania sa zamietá.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.03.2019 domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva nehnuteľností - dom s.č. XX na parc. č. XX/X a hospodárska budova

na parc. č. XX/X na LV č. XXXX, kat. úz. N. L. (ďalej len „nehnutelnosti“) proti žalovanej, ktorá je podielovou spoluvlastníčkou uvedených nehnuteľností o veľkosti podielu X/X. Žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom v podiele X/X, pozemky sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu na základe kúpnej zmluvy, je pripravený žalovanej titulom vyporiadania uhradiť všeobecnú hodnotu spoluvlastníckeho podielu sumou 35 000,- eur. V dome sa narodil, vyrastal, spolu s otcom hospodáril. Žalovaná sa odsťahovala, dom navštevovala počas víkendov, žila v M., bola vnímaná ako hosť, do prác sa nezapájala. Rodičov začala navštevovať v čase ochorenia matky, ktorú premiestnila do svojej domácnosti v M., žalobcovi ju zabraňovala navštevovať, občas ju priviezla na víkend do N. L., kde žil jej manžel a otec účastníkov. O otca a domácnosť sa stal žalobca s manželkou. Žalobca sa až na dedičskom konaní po zomrelej matke (ktorú predumrel otec účastníkov konania) dozvedel, že matka tesne pred svojou smrťou, v čase, keď bola v opatere svojej dcéry - žalobkyne, spísala závetnú listinu spojenú s listinou o vydedení svojho syna a jeho detí. Žalobca s dôvodmi vydedenia už v čase prebiehajúceho dedičského konania vedeného pod č. 2Dnot 99/2014 nesúhlasil, a preto sa v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 16C/161/2010 domáhal určenia, že závet a listina o vydedení, ktoré boli spísané poručiiteľkou X. H. je neplatná. Rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 12.04.2012 - sp.zn. 16C/161/2010-246, IČS: 2110206073 sa v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.11.2013 stal právoplatným 30.01.2014, keď príslušné súdy rozhodli tak, že listina o vydedení je neplatná a v časti závetu, v ktorom došlo k opomenutiu navrhovateľa bol tento rozhodnutím súdu uznaný za neplatný. Následne príslušný súdny komisár pokračoval v dedičskom konaní podľa v časti platne spísanej závetnej listiny a Osvedčenie o dedičstve po zomrelej matke účastníkov konania č.k. 20D 921/2009, 2 Dnot 99/2014 zo dňa 15.01.2015 nadobudlo právoplatnosť 31.01.2015. V tomto čase nebolo právoplatne skončené dedičské konanie po zomrelom otcovi Y. Y. H., vedené pod č. 20D 689/2009, 10Dnot 157/2009-299, ktoré bolo ukončené vydaním Uznesenia Okresného súdu v Trnave zo dňa 10.10.2015, právoplatným dňa 10.11.2015. Žalobca od svojho narodenia má trvalý pobyt má trvalý pobyt a dlhodobo žije buď v rodinnom dome s.č. XX alebo v susedstve rodičov, aj nehnuteľnosti, na ktorých stoja vyporiadované stavby, sú v jeho výlučnom vlastníctve, má záujem stať sa výlučným vlastníkom aj stavieb. Spoločné užívanie neprichádza do úvahy, vyporiadanie podielového spoluvlastníctva odstráni trvalé rozpory. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil tieto dôkazy: list vlastníctva č. XXXX, list vlastníctva č. XXX, pokus o mimosúdnu dohodu, vyjadrenie, návrh, vyjadrenie, oznámenie, uznesenie, rozsudok, fotografie č. 1. 28-30, 49-50, 55-61, 64, 76-91, 98, rozsudok č. 1. 32.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 27.04.2018 tak, že okrem spoluvlastníckeho podielu X/X k vyporiadavateľným stavbám je výlučnou vlastníčkou parc. č. XX/X a parc. č. XX/X, kat. úz. N. L. pri rodičovskom dome. Žalobca jej znemožňuje prístupy k rodičovskému domu (zavarená bránka od hlavnej ulice), ako väčšinový spoluvlastník nesúhlasí s odpredajom podielu X/X. Je pripravená vyplatiť podiel X/X žalobcovi. Žalobca bol odsúdený za prečin krádeže, že jej ako vlastníčke pozemku parc. č. XX/X odcudzil úrodu, náhradu škody vymáhala cestou exekúcie pod č. K.. Žalobca rodinný dom zanechal v dezolátnom stave, jeho odstránenie bolo finančne nákladné. Rodičov navštevovala pravidelne, pomáhala s obrábaním pôdy, zberom úrody z polí, opravami, nákupmi. Pozemok vo vlastníctve žalobcu parc. č. XX/X pod domom je zanedbaný, neudržiavaný, schválne znečisťovaný, tento odkúpil od otca kúpnu zmluvou bez vedomia matky a jej súhlasu, ktorú spochybňuje. Matka podala oznámenie na manželku žalobcu za násilné správanie, jej ataky boli s tichým súhlasom žalobcu, následne matku vzala k sebe, táto vydedila žalobcu, dozvedela sa o prevode pozemkov na žalobcu, nemala sa kam vrátiť. Keď žalobca počas dedičského konania po otcovi zistil, že nemá časťku z domu, vyhlásil, že dom zapáli, o čom informovala susedov. Má záujem o kúpu parc. č. XX/X od žalobcu za cenu, za ktorú ju kúpil (52 000,- Sk, 1 726,- eur). Má vrelý vzťah k rodičovskému domu, dobré vzťahy so susedmi, ktorý chce účelne využívať, čo robí doteraz, udržiava v dome čistotu, opravila strechu, po skončení zamestnania chce odísť na dôchodok, čo potvrdila vo svojom vzájomnom návrhu zo dňa 04.05.2018 (č.l. 31) nehnuteľnosť plánuje zrekonštruovať a zveľaďovať, je nelogické, aby bola vyporiadovaná väčšia časť k menšej. Veľkosť podielov a účelné využitie vecí sú v jej prospech. Na preukázanie svojich tvrdení označila: fotografie stavieb, rozsudok zo dňa 15. 05. 2013 sp. zn.: 6T/56/2013-416, odpoveď PZ Trstín, zápisnica a upovedomenie o výkone exekúcie -JUDr. Líška, čestné vyhlásenie - U. Ž., čestné vyhlásenie - Y. I., čestné vyhlásenie - W. M., geometrický plán zo dňa 25. 06. 2018, obhliadka, výsluch strán sporu, výsluch svedka Q. Q. (sused), svedka Q. (susedka), svedka N. Y. (preukazujúci nami tvrdené skutočnosti).

3. Žalovaná sa žalobou doručenou súdu dňa 16.10.2018 domáhala zriadenia vecného bremena na nehnuteľnosť, vedenú na liste vlastníctva č. XXX, okresného úradu D., katastrálny odbor, pre katastrálne

územie N. L., a to pozemok s parcelným č. J.-I. XX/X, zastavané plochy a nádvoría, XXX B., ktoré spočíva v práve prechodu a prejazdu cez túto nehnuteľnosť pešo a motorovým vozidlom, smerom na miestnu komunikáciu na pozemku s parcelným č. J.-I. XXX, vedenú na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu D., katastrálneho odboru, pre katastrálne územie N. L., a to v prospech vlastníkov nehnuteľností, vedených na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu D., katastrálneho odboru, pre katastrálne územie N. L., stavby so súpisným č. XX postavené na parcele J.-I. č. XX/X a stavby bez súpisného čísla postavené na parcele J.-I. č. XX/X, a to vo vyznačenom rozsahu podľa nákresu z geometrického plánu č. XX-XXXX zhotoviteľa Ing. Robert Sadloň, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia, v časovom rozsahu neobmedzenom pre peší prechod, dvakrát do týždňa smerom tam a späť pre osobné motorové vozidlo, a napokon neobmedzene pre motorové vozidlá v prípade nevyhnutnosti zásahu na záchranu ľudských životov, ochrany zdravia a zásahu na ochranu súkromného majetku alebo vykonania stavebných úprav, ako aj trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že je vlastníkom XX nehnuteľností evidovaných na LV. č. XXXX, k. ú.: N. L., žalobca je spoluvlastníkom Stavieb o veľkosti X/X k celku, je zároveň vylučným vlastníkom príslušného pozemku k Stavbám, evidovaného na LV. XXX, k.ú.: N. L.. Žalovaná nemá zabezpečený prístup ku svojej stavbe a žalobca ani po výzvach jej nezabezpečil prístup k Stavbe. Žalobca bráni vstupe do Stavieb, tým že uzavrel pozemok XX/X zavarením vstupnej brány. Vlastnícke právo žalovanej je z tohto dôvodu obmedzené a nemôže ho vykonávať riadne, nakoľko žalobca zavaril vstupnú bránu na príslušný pozemok a žalovaná sa k predmetnej Stavbám nevie dostať. Zriadenie vecného bremena je jedinou možnosťou ochrany vlastníckych práv, nakoľko vytvorenie nového vchodu nie je možné z dôvodu, že vchod do nehnuteľnosti sa nachádza z protihľej strany pozemku. Žalovaná žiada o zriadenie vecného bremena, z dôvodu práva užívania, vykonávania opráv, úprav a revízií inžinierskych sietí (vodovod, plynovod, kanalizácia) zároveň vecné bremeno má slúžiť na údržbu nehnuteľnosti, opravenie strechy pri živelných katastrofách, podľa § 19 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Právo cesty podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka ako právo prechodu peši alebo použitím dopravných prostriedkov cez pozemok, ako aj právo na prechod automatizovaným spôsobom (vo forme prechodu vodu, plynu, elektriny) cez príslušný pozemok za účelom zabezpečenia užívania stavby. Vecné bremeno je potrebné z dôvodu vyporiadnia podielového spoluvlastníctva v prebiehajúcom spore medzi stranami sporu. Žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti chce bývať na svojom dôchodku spolu so svojím synom. Má v pláne zveľaďovať a opraviť nehnuteľnosť. Žalobca bol aj právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže, ktorý spáchal voči žalovanej ako spoluvlastníčke. Zároveň sa obohacuje na jej úkor, ktorej neumožňuje prístup do predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko vzniká škoda na nehnuteľnosti. Tieto skutočnosti potvrdila aj hliadka polície SR. Zároveň voči nemu voľá vedená exekúcia u súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku. Žalobca sa o pozemok, na ktorom je nehnuteľnosť nestará a necháva ho zarastať a prírode, ktorá postupne znehodnocuje aj predmetnú stavbu. Porast by bola ochotná Žalobkyňa kosiť, avšak na pozemok sa nevie dostať. Z druhej strany (cez pozemok č. XX/X) prístup k stavbám nie je možné vytvoriť, nakoľko by išlo o väčší zásah do vlastníckeho práva a zároveň na vstup do rodinného domu aj tak by bolo potrebné zriadiť vecné bremeno na pozemku č. XX/X. Žalovaná vypracovala Geometrický plán so zakreslením vecného bremena vo forme práva cesty na pozemku č. XX/X, pod číslom: XX-XXXX zo dňa 25. 06. 2018 a úradne uverený 03. 07. 2018. Pre zriadenie vecného bremena práva cesty je potrebné simultánne splniť tri podmienky: a) Vlastník stavby nesmie byť vlastníkom príslušného pozemku. Žalovaná v tomto prípade nie je vlastníkom príslušného pozemku parcelné č. XX/X b) Prístup k stavbám nemôže byť zabezpečený iným spôsobom. K predmetným Stavbám nie je možné zabezpečiť prístup iným spôsobom ako zriadením vecného bremena na pozemku XX/X, a to z dôvodu ako je stavba architektonicky navrhnutá, a z absencie lepšej prístupovej cesty k stavbám. c) Neexistujú okolnosti, ktoré by zriadenie vecného bremena vylučovali. V danom prípade žalovaná dbala na to aby právo vlastníka pozemku bolo obmedzené v čo najmenšej miere. Stavbu ako aj Pozemky po zriadení vecného bremena bude možno riadne užívať.

3. Žalobca sa podaním zo dňa 04.01.2019 vyjadril tak, že parc.č. XX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX B., na ktorej stojí stavba rodinného domu s.č. XX je v jeho vylučnom vlastníctve, medzi súrodencami sú vážne a trvalo narušené vzájomné súrodenecké vzťahy, žalobca a jeho dospelý syn W. sú trvalo žijúcimi občanmi v obci N. L., kde majú zabezpečené, na základe nájomného vzťahu (syn žijúci s priateľkou, s ktorou si plánuje založiť rodinu) bývanie a v okolí svojho trvalého bydliska vykonávajú prácu, ktorou sebe a svojim rodinám zabezpečujú základné životné potreby. Dcéra H. má u svojich rodičov prechodný pobyt a dlhodobu sa zdržuje so svojím dospelým synom v domácnosti rodičov, keď obaja z rodinného domu s.č. XX dochádzajú do práce - pracovisko Schell v D. a v O. W.. Obhliadkou boli zistené nasledovné skutočnosti: Na pozemok vo vylučnom vlastníctve žalobcu bolo

možné vstúpiť po odomknutí uzamknutej vstupnej brány, od ktorej kľúče vlastnil vy'lučne žalobca. Do domovej nehnuteľnosti sa pri obhliadke nevstupovalo, táto bola taktiež uzamknutá, bolo konštatované, že kľúče od domovej nehnuteľnosti vlastní vy'lučne žalovaná (ktorá v minulosti ako aj v prítomnosti užíva nehnuteľnosť vy'lučne pre svoje potreby, pričom žalobcovi bráni vstúpiť do rodičovského rodinného domu). Ďalšou uzamknutou nehnuteľnosťou bola vstupná bránka na pozemok - záhradu vo vy'lučnom vlastníctve žalovanej a tiež uzamknutý bol prechod medzi vlastníckou parcelou žalovanej a parcelou vo vy'lučnom vlastníctve syna žalobcu. Žalobca sa pokúsil o mimosúdnu dohodu, žalovaná predmetný návrh, odmietla. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že on a jeho dospelý syn trvalo žije v obci N. L., v tejto obci tvorí spoločenské hodnoty a zapája sa do diania a života v mieste svojho trvalého bydliska, denne vykonáva prácu v blízkosti svojho trvalého bydliska a na parcele v jeho vy'lučnom vlastníctve (parc.č. XX/X) má záujem založiť si rodinu a trvalo naďalej v obci N. L. žiť a v nej bývať. Rodinný dom žalobcu, užíva s rodičmi dcéra žalobcu a jej plnoletý syn, keď v mieste svojho trvalého bydliska nehnuteľnosť, v ktorej žila so svojim manželom nikdy nevlastnila a nevlastní a preto má v prípade vyriešenia sporu svojho otca a svojej tety záujem trvalo žiť v mieste svojho narodenia v N. L., kde má pevné rodinné zázemie a všestrannú, predovšetkým materiálnu podporu svojich rodičov. Žalobca v podaní zo dňa 27.02.2019 poukázal na spis Okresného súdu v Trnave č.k. 16C/161/2010, v spojení so spisom Krajského súdu Trnava pod č.k. 11Co/280/2012 poukazujem okrem Rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.04.2012 a Rozsudku Krajského súdu Trnava zo dňa 20.11.2013, predovšetkým na zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 27.09.2011 (č.l.-142-143), 29.11.2011 (č.l.-150-151), 28.02.2012 (č.l.-193-194), 10.04.2012 (č.l.-240-241), odvolanie odporcu proti Rozsudku OS Trnava zo dňa 12.04.2012 (č.l.-260-266) a zápisnicu Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.11.2013 (č.l.-289-292). Predmetné listinné dôkazy naznačujú neprekonateľné rozpory a nezvratne narušené vzťahy medzi podielovými spoluvlastníkmi - súrodencami, ktorí v minulosti, v konkrétnom období svojho života spornú stavbu užívali spolu so svojimi rodičmi, keď je z vy'povedí účastníkov konania vo veci vedenej pod č.k. 16C/161/2010 a tam predvolávaných svedkov zrejmé, že domovú nehnuteľnosť do konca svojho života užívali rodičia strán tohto sporu, a to do obdobia vážneho zhoršenia zdravotného stavu matky strán sporu spoločne, keď viedli svoju domácnosť sebestačne a tak rodinu dcéry ako aj rodinu syna väčšinou prijímali na ich návštevách. Jednoznačne však z uvedených listinných záznamov vyplýva, že syn rodičov X. H. a Y. H. im poskytoval potrebnú pomoc a starostlivosť v intenzívnejšej miere ako jeho sestra, pretože sám v blízkosti svojich rodičov so svojou rodinou žil a pracoval. Súrodenecké problémy zrejme začali vyvstávať v čase staroby rodičov, kedy zrejme títo od svojich detí vyžadovali intenzívnejšiu pomoc. Je však pravdou (vyplývajúcou z listinných dôkazov), že pomoc a starostlivosť v čase zhoršeného zdravia pani Zacharovej v období rokov 2006 (21.10.2006 - hospitalizácia pani X. H. v nemocnici D. ako onkologickej pacientky) až do jej úmrtia dňa XX.XX.XXXX bola v čase jej pobytu v nemocnici a v M. zabezpečovaná rodinou dcéry X. W., keď je tiež nevyvrátiteľnou pravdou skutočnosť, že v tom čase do svojej smrti dňa 13.08.2009 rodinný dom užíval 80-ročný otec strán sporu, keď o jeho starostlivosť a zabezpečenie jeho životných potrieb sa starala rodina syna rodičov X. a Y. H., t.j. žalobca so svojou manželkou W. H..

4. Žalovaná k replike zo dňa 08.04.2019 priložila fotografie preukazujúce poškodzovanie predmetnej nehnuteľnosti, prepílenie trubiek, listiny preukazujú násilné správanie podielového spoluvlastníka voči svojmu spoluvlastníkovi a evidentný nezáujem o predmetnú nehnuteľnosť. Návrh na vy'kon exekúcie preukazuje, že Žalobca nie je ochotný plniť ani súdom priznanú povinnosť voči Žalovanej a vyslovila pochybnosť o jeho možnosti splatiť ním navrhovanú vyrovnaciu sumu, listinu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, obvodné oddelenie PZ Trstín zo dňa 11. 09. 2018, ktoré preukazuje zavarenie bránky zo strany Žalobcu a obmedzenie spoluvlastníka nehnuteľnosti. Vo vyjadrení zo dňa 23.04.2019 žalovaná uviedla, že Žalovanému nie je prvoradé účelné využitie nehnuteľností, ale šikanózne a zavrhnutiahodné správanie voči žalovanej vlastnej sestre. Nehnuteľnosti, ktoré žiadal vo svojom vlastnom návrhu vyporiadať nezveľaďuje, nestará sa o ne a dokonca úmyselne ich poškodzoval. Bránu vedúcu k nehnuteľnosti svojpomocne zaváral. Pri dedičskom konaní prezentoval, že predmetnú budovu podpáli. Žalobca svoje násilné konanie prezentuje pri každej príležitosti, a voči Žalovanej sa správal v minulosti zavrhnutia hodným spôsobom, napr. bol. právoplatne odsúdený v trestnom konaní. Matka Žalobcu dňa 04. 06. 2008, 05. 06. 2008 a 19. 08. 2008 urobila oznámenie na Obvodné oddelenie PZ v Trstíne. Žalobca nútil matku sporových strán prispievať a platiť mu rôzne náklady spojené s bývaním a inými potrebami, čo potvrdzuje denník nákladov. Žalobcovu vlastníctvo prikázaním veci nebude v žiadnom prípade obmedzené a to z dôvodu, že právny poriadok má v sebe zakomponovanú zásadu „superficies solo non cedit“ tzv. vrch neustupuje spodku. Právny poriadok Slovenskej republiky vyslovene ustanovuje, že môže byť vlastníkom stavby osoba rozdielna od vlastníka pozemku, na ktorom je postavaná. Žalobca

o tomto stave jasne vedel, keď kupoval od svojich rodičov (originálnych vlastníkov) pozemky pod domom, s ktorými tieto vlastnícke práva nemal vyporiadné a musel byť uzrozumený s tým, že v dedičskom konaní, s prihliadnutím na platnú legislatívu, sa nestane jediným vlastníkom nehnuteľnosti. Ide o obdobný prípad ako bol riešený Ústavným súdom Slovenskej republiky II. ÚS 120/2014-18 dňa 05. 02. 2014 kedy sťažovateľ sa dostal do stavu obmedzenia svojho vlastníckeho práva sám. Ak vlastníkom pozemku sa dostane do obmedzenia vlastníckeho práva osobou vlastniacou stavbu, nedochádza k obmedzeniu jeho ústavných práv a to z dôvodu, že o tomto obmedzení mal vedomosť a do predmetných vzťahov vstupoval s týmto vedomím a s vyjadrenou vôľou. Žalovaná žiada o zriadenie vecného bremena na pozemku par. č.: XX/X vo vlastníctve Žalobcu len v nevyhnutnej miere a zároveň za peňažnú náhradu, tak ako to ustanovuje Ústava Slovenskej republiky v čl. 20 ods. (4). Predmetný pozemok, ku dnešnému dňu ani Žalobca žiadnym spôsobom nevyužíva a nie je ho možné využívať inak ako na prístupovú cestu k stavbe. O týchto skutočnostiach bol Žalobca jasne informovaný a uzrozumený už pri kúpe pozemkov. Na jednom stojí stavba, ktorú Žalobca nikdy nemal a ani nemohol dostať do výlučného vlastníctva, a druhý pozemok je len o výmere XXXmX zabezpečujúci prechod k stavbe a ďalším pozemkom vlastnených Žalovanou. Peňažnú náhradu súd prizná aj bez návrhu, čo potvrdzuje ustálená judikatúra napr. v Rozsudku Krajského súdu Banská bystrica, sp. zn: 17 Co 939/2013. Žalobca nemal a nemá o účelne využitie stavby, Žalobca sa správa a spravá násilne a hrubo urážlivo voči Žalovanej a jej rodine, Žalovaná spĺňa všetky podmienky prikázanie nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva, Žalobcové práva nebudú obmedzené viac ako v situácii keď nehnuteľnosti kupoval a za toto obmedzenie je Žalovaná ochotná ho kompenzovať, Žalovaná so svojim markantne väčším podielom, žiada v predmetnej nehnuteľnosti dožiť, obnoviť ju a zveľaďovať tak ako by si to priali jej a Žalobcoví rodičia, Neexistuje jediný zákonný, morálny a ani logický dôvod aby bola vyporiadavaná nehnuteľnosť prikázaná Žalobcovi.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, obhliadkou, oboznámením sa s listinami predloženými stranami sporu, na základe čoho mal preukázané tieto skutočnosti: Z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. N. L. vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom vyplýva, že žalobca a žalovaná sú podielovými vlastníkami nehnuteľností - domu súp. č. XX na parc. č. XX/X a hospodárskej budovy na parc. č. XX/X tak, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti podielu X/X, a žalovaná o veľkosti podielu X/X. Z listu vlastníctva č. XXX, kat. úz. N. L. vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom parc. č. XX/X a XX/X, na ktorých sú postavené vyporiadavané stavby. Žalobca je súčasne vlastníkom príslušných parciel č. XX/X, XX/X, XX/X, XXX/X. Z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. L. a výpisu katastrálnej mapy vyplýva, že žalovaná je výlučným vlastníkom parc. č. XX/X ktorá sa nachádza medzi parc. č. XX/X, XX/X, XX/3 vo vlastníctve žalobcu a parcelou XX/X, ktorá je vo vlastníctve syna žalobcu. Predmetnú parcelu žalovaná nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.2006 s dodatkom zo dňa 07.12.2006, vklad povolený pod A.-XXXX/XX za kúpnu cenu 1,- Sk. Dňa 28.11.2006 bola policajnému zboru ohlásená strata občianskeho preukazu predávajúceho. Strany sporu sa dohodli na cene vyporiadavaných nehnuteľností - stavieb vo výške 40.000,- eur (č.l. 42, § 186 CSP). Žalobkyňa sa návrhom zo dňa 18.03.2016 domáhala na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/89/2016 zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, no svoj návrh vzala späť a tak Okresný súd Trnava uznesením č.k. 16C/89/2016-30 zo dňa 31.08.2016 konanie zastavil. Z rozsudku Okresného súdu č.k. 16C/161/2010-246 zo dňa 12.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 11Co/280/2012-295 zo dňa 20.11.2013 vyplýva, že listina o vydedení (žalobcu) je neplatná a závet je v časti, v ktorej došlo k opomenutiu (žalobcu) je neplatný. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 6T/56/2012-416 zo dňa 15.05.2013 vyplýva, že žalobca bol uznaný vinný z prečinu krádeže na tom skutkovom základe, že mal z pozemku parc. XX/X obrať a odcudziť vinič a spôsobiť tak žalovanej škodu vo výške 199,- eur, ktorú pohľadávku si žalovaná vymáhala v exekučnom konaní pod sp. zn. XXX/XXXX. V konaní nebolo sporné, že vzťahy medzi stranami sporu sú značne narušené, čo potvrdzujú listiny napr. zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 16C/161/2010. Takisto nebolo sporné, že žalobca po isté obdobie mal zabezpečenú bránu k svojmu pozemku parc. č. XX/X, na ktorom je postavený vyporiadavaný dom súp. č. XX, čo potvrdzujú aj fotografie založené v spise, z fotografií a obhliadky vyplynulo, že nehnuteľnosti si vyžadujú stálu údržbu.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že dom sa staval v 60-tych rokoch. Hospodárilo sa na ňom. Pomáhal. Mamka predala pozemky. Peniaze si nechala žalovaná. Bola dohoda, že on má nehnuteľnosti po otcovi, ona po mame. Zdedila aj ďalšie pozemky. Pokiaľ ide o dvor, kúpila záhradu za dvorom. Zakazovala mu tam chodiť a starať sa o rodičov. Boli tam problémy, na základe čoho otec prepísal dvor (pozemok pod domom), kúpil ho od otca. V dome sa narodil. Potom študoval. Potom sa tam vrátil. Keď

sa oženil, býval tam rok. Ale boli tam nezhody. Takže išiel do podnájmu. Sestra tam žila asi do roku XXXX. Potom dostali byt v M.. Odvtedy tam chodila náhodne. Má deti a vnukov, nemá v pláne to predať. Budú tam bývať syn alebo dcéra. V dome nebol pol roka, kľúče má žalovaná. Na otázku prečo zavaril bránku uviedol, že žalovaná s mužom vynášali balíky. Môže chodiť z druhej strany, aby bola pod kontrolou. Z opačnej strany sa dá prejsť. Bránu sám zavaril. Na otázku prečo si prisvojil hrozno žalovanej uviedol, že ho striekal, robil na ňom. Síce jej dali za pravdu v trestnom konaní, Ale zničila mu 90 koreňov viniča. Zastavili to. Zaplatil 200,- € peňažný trest a tým to mal vybavené. Vinohrad sadil s otcom. Vinohrad tam už nie je. Nachádzal sa na parcele č. XX/X. Ona vyklčovala vinohrad na parcele jeho syna XX/X.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sa narodila v rodinnom dome. V roku XXXX postavili nový rodičovský dom. Brat mal 12 rokov. Ako 12ročný neprispieval prácou. V roku XXXX mal 15 rokov, išiel študovať. V rokoch XXXX-XXXX bol na vojne. Od roku XXXX do XXXX užíval rodičovský dom. V roku XXXX sa oženil, býval u svokrovcov do XXXX. Potom v niekoľkých podnájmoch. Vydala sa v roku XXXX. Šesť rokov bývali u rodičov. Pomáhala v dome s prácami, s vinohradom. Brat nie. Žil túlavým spôsobom. V roku XXXX sa prišli spýtať rodičov (brat a jeho žena), či môžu prísť žiť k nim na čas do skončenia sporov s Obecným úradom ohľadom stavebného povolenia. Opatrovala jeho deti. V roku XXXX sa nasťahovali. Nežili tam ani rok kvôli sporu s otcom. Otec ich vyhnal. Zdevastovali celý rodičovský byt. Museli dať dom do poriadku. Zanechala tam zariadenie. Nábytok bol z jej peňazí. Keď sa odsťahovala, rodičia mali jej dôveru, telefonovali si, pomáhala im. Žalobca sa nestaral. Nie je pravda, že bola dohoda, kto bude mať čo. Všetko malo ísť napoly. Ale keď od otca dostala záhradu, nastali problémy. A tak žalobca všetky nehnuteľnosti previedol na seba. Vtedy tomu nevenovala pozornosť. Vedela, že darovacia zmluva sa dá napadnúť neskôr. V roku 2007, keď matku prepustili, chodili tam pravidelne na návštevy. Žalobca deptal matku, ktorá musela podať tri trestné oznámenia. Napádal ju. Sú v spise o vydedení. Pokiaľ žalobca hovoril o prechode z druhej strany cez pozemok, tento prechod je cez cudzí pozemok par.č. XX/X. Žalobca nemal záujem o zdravie rodičov. Matka si mala z vlastných peňazí platiť náklady domu, peniaze musela odovzdávať žalobcovi. Bránka sa za života rodičov uzatvorila zámkom z dôvodu prác v obci a z dôvodu, že v obci boli neprispôsobiví a aby neprechádzali cez pozemok. Plán s nehnuteľnosťou má. Išlo o podmienku rodičov, aby dom mala ona. Mala ich dôveru, aby sa starala a nie žalobca. V dome je jej zariadenie. Chce tam byť na dôchodku so synom. Chce dom opraviť. Teraz je to zanedbané. Keď sa dom začal stavať mala 6 rokov, žalobca mal 12 rokov. Dom sa dostaval v roku XXXX. V tom čase som mala 12 rokov. Brat mal v tom čase 18 rokov, bol na učňovke, ktorá sa nachádzala v S., býval na internáte, dochádzal len na víkend. Dovŕšila 15 rokov v roku 1971. Počas strednej školy bývala u rodičov. Po skončení gymnázia nastúpila do práce do S. a bývala u rodičov. Bývala tam aj s manželom a synom. Bola z domu celý deň a o syna sa jej starala matka. Rok a pol bola na materskej a potom nastúpila do práce. Nábytok zakúpila z novomanželskej pôžičky a aj z nasparených peňazí. Aj elektrospotrebiče. Pracovať začala v roku XXXX, kedy aj skončila školu. Prispievali na náklady domácnosti. Nájomné neplatili. Prispievali formou nákupov a drevom. Na byt v M. manžel musel odpracovať 10 rokov. Matka mala v roku XXXX onkologický nález. V roku XXXX bola vylicená. Celkovo to trvalo do roku XXXX. Brat sa nestaral. Nebola účastníčkou nezhody medzi otcom a ženou brata (kopnutie do zadku, zavesenie mokrych vecí na radiátor, zachránenie života vnuka spoločnej mamy).

8. Súd nevykonal ďalšie dokazovanie navrhované stranami sporu z dôvodu, že súd nie je povinný vykonať dôkazy v prípade, že jeho prostredníctvom nemožno preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie bezvýznamná, ktorých prípadné vykonanie by nezmenilo právny záver súdu. V prípade posudzovania spôsobu vyporiadania nie je potrebné skúmať ďalšie pre rozhodnutie súdu nevýznamné skutkové okolnosti, súd vykonal rozsiahle dokazovanie, súd mal bezpečne preukázané, že vzťahy medzi stranami sporu sú zásadne rozvrátené a že ich podielové spoluvlastníctvo je potrebné vyporiadať.

8. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka: Všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka: Pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva rozdelením veci môže súd zriadiť vecné bremeno k novovzniknutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovzniknutej nehnuteľnosti. Zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viaznúce na nehnuteľnosti.

Podľa ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka: Ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

9. Súd posudzoval skutkové tvrdenia a právne argumenty strán týkajúce sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a vec právne posúdil tak, že dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

10. Z povahy podielového spoluvlastníctva ako spoločenstva vlastníckych práv založeného na zásade dobrovoľnosti vyplýva, že ak nedôjde k dohode, ktorýkoľvek spoluvlastník môže kedykoľvek požiadať súd o zrušenie spoluvlastníctva a o jeho vyporiadanie. Súd nie je viazaný návrhmi ani vzájomnými návrhmi strán sporu konania, pokiaľ ide o formu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Podkladom na zrušenie podielového spoluvlastníctva súdom je § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý vychádza zo zásady, že nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu. Súd preto skúmal zákonné podmienky pre zrušenie podielového spoluvlastníctva, teda že konanie začalo na návrh niektorého zo spoluvlastníkov, že účastníkmi konania boli všetci podieloví spoluvlastníci, že v danej veci nedošlo k dohode všetkých spoluvlastníkov.

11. Dôvodom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva rozhodnutím súdu sú obvykle dlhodobé alebo závažné nezhody medzi spoluvlastníkmi, objektívna nemožnosť užívať predmet spoluvlastníctva, financovať údržbu alebo investície, ale aj nezáujem zotrvať v spoluvlastníctve. Konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva začína na návrh. Oprávnenou osobou na podanie žaloby je výhradne spoluvlastník a to bez ohľadu na veľkosť podielu (U.S.C.R.I. U.S. 174/2005).

12. Prikázanie veci ako spôsob vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva prichádza do úvahy až vtedy, ak nie je rozdelenie veci dobre možné. Súd konštatuje, že reálne rozdelenie veci v danom prípade neprichádza do úvahy.

13. Účelne využitie veci je vecou uvažovania súdu. Kritériami sú u obytných domov bytová potreba spoluvlastníkov, kto v dome doteraz býval, kto ho udržiaval, opravoval, prípadne do neho investoval, a kto je schopný aj naďalej sa starať o jeho údržbu (R 54/1973). Presadzuje sa zásada, že vec nemožno prikázať tomu zo spoluvlastníkov, ktorý ju chce predat', no neplatí to bezvýnimčne (NS C.R. 22 Cdo 946/2004). Možno však zohľadniť aj iné okolnosti, než je veľkosť podielu a účelne využitie veci (NS C.R. 22 Cdo 1727/2006). V slovenskej právnej úprave sa výslovne ešte uvažuje aj o násilnej správanie spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom.

14. V konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd pri uvažovaní, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, neberie na zreteľ samostatne iba niektoré z hľadísk výslovne uvedených v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (veľkosť spoluvlastníckych podielov, účelne využitie veci, násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom) ani spoločne iba tieto zákonmi výslovne označené hľadiská, ale vždy komplexne celý súbor relevantných skutocností, ktorý nie je vycerpaný iba hľadiskami priamo vymenovanými v tomto ustanovení zákona. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2011 sp. zn. 1 Cdo 33/2010, R 37/2012).

15. Hoci v našom právnom poriadku neplatí zásada superficies solo cedit, súd po vykonaní rozsiahleho dokazovania nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva žalobcu, ktorý je vlastníkom pozemkov pod nehnuteľnosťami v súlade s predbežným právnym názorom, podľa ktorého veľkosť podielov nie je jediná zákonná podmienka pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Súd odkazuje aj na názor právnej doktríny, že „úvaha o tom, že pozemok bude účelnejšie využitý, ak bude prikázaný do výlučného vlastníctva toho spoluvlastníka, ktorého podiel na ňom je síce menší, ale má na rozdiel od

ďalšieho spoluvlastníka k nemu zabezpečený prístup, nie je zjavne neprimeraná“ (Fekete, I. Občiansky zákonník, Veľký komentár, II. zväzok, str. 294). Súd prihliada aj na účelné využitie veci, ako aj na súbor ďalších relevantných skutočností, teda kto je vlastníkom pozemkov pod stavbami, že žalobca s rodinou je obyvateľom obce, v ktorej sa nehnuteľnosti nachádzajú, chce nehnuteľnosti využívať pre potreby bývania svojej dcéry s rodinou, zatiaľ čo žalobkyňa žije v inom okrese a kraji, deklarovala svoj záujem na rekreačnom užívaní, žalobca je vlastníkom aj ďalších nehnuteľností v obci, žalobcov syn je vlastníkom parcely v blízkosti vyporiadavaných nehnuteľností, preto má súd za to, že pre účelnejšie využitie nehnuteľností je potrebné, aby boli vo vlastníctve žalobcu. Deti žalobcu trvalo žijú v mieste svojho narodenia v N. L., kde majú rodinné zázemie a podporu rodičov. Súd v zmysle § 142 ods. 2 OZ prihliada aj na prípadné násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom, pričom má ísť o násilné správanie spoluvlastníka (nie jeho blízkej osoby) voči spoluvlastníkovi (nie jeho právnym predchodcom), preto argumentácia žalovanej o tvrdenom nevhodnom správaní manželky žalobcu voči matke strán sporu neobstojí. Ak bol žalobca právoplatne odsúdený za prečin krádeže, súd konštatuje, že trestný čin krádeže je v Trestnom zákone zaradený v štvrtej hlave osobitnej časti - trestné činy proti majetku, kde druhovým objektom sú vlastnícke práva a držba veci, pričom skutková veta prečinu, za ktorý bol žalobca odsúdený neobsahovala pojmový znak násilia, navyše ak žalobca zaplatil peňažný trest, jeho vykonaním došlo k jeho zahladeniu (§ 92 ods. 2 Tr. zák.), a ak bolo odsúdenie zahladené, na žalobcu sa hľadí, ako keby nebol odsúdený (§ 93 ods. 1 Tr. zák.). Súd nepovažoval ani prípadné „zavarenie bránky“, teda zabezpečenie vstupu na pozemok vo vlastníctve žalobcu za násilné správanie, keď ide o výkon o práva a povinnosti, vlastník je v medziach zákona oprávnený so svojím vlastníctvom disponovať, navyše keď vstup k stavbe bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom. Súd neuveril tvrdeniam žalovanej o zmene spôsobu života a o preťahovaní do obce, v ktorej žije žalobca so svojou rodinou a s ktorým má tak vážne narušené vzťahy. Žalobkyňa mala možnosť preukázať svoj záujem na nadobudnutí nehnuteľností v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/89/2016 a 16C/1/2017, no ak svoje návrhy vzala späť, tak sa súdu jej záujem nejaví ako vážny.

16. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, podielové spoluvlastníctvo zrušil (výrok I.), a nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu (výrok II.), ktorého zaviazal na zaplatenie primeranej náhrady žalovanej za spoluvlastnícky podiel (výrok III.) v zmysle § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Súd má za to, že zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci za primeranú náhradu je tak, ako to navrhol žalobca, v danom prípade dôvodné, účelné a zodpovedá rozumnému usporiadaniu vlastníckych vzťahov strán sporu ako podielových spoluvlastníkov, pričom súd povinný dbať o to, aby jeho rozhodnutím nedochádzalo k ďalším nezhodám z titulu toho, že žalobca naďalej zostáva vlastníkom pozemkov, na ktorých sa nachádzajú stavby. Hoci žalovaná navrhovala prikázať stavby do svojho vlastníctva s poukazom na veľkosť podielov, súd okrem kritéria veľkosti podielov skúmal aj ďalšie kritériá a keď pri ich vyhodnotení prikázal nehnuteľnosti do vlastníctva žalobcovi, zamietol vzájomný návrh žalovanej na prikázanie stavieb do jej výlučného vlastníctva (výrok IV.), keď táto nepreukázala, že prikázanie do jej výlučného vlastníctva je účelnejšie.

17. Žalovaná navrhovala prikázanie nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva súčasne so zriadením vecného bremena na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Okrem toho, že by zriadenie vecného bremena podľa názoru súdu neprimerane zaťažovalo žalobcu, žalovaná neuniesla dôkazné bremeno ohľadom prípadnej výšky náhrady za zriadenie vecného bremena, keď nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere na základe zákona a za primeranú náhradu (čl. 20 ods. 4 Ústavy SR) a tak spojenú žalobu o zriadenie vecného bremena zamietol (výrok V.). Z daného ústavného ustanovenia súd vychádzal aj vtedy, keď uznesením dňa 25.01.2019 nepripustil návrh žalovanej na zmenu žaloby (§ 143 CSP), doručený súdu dňa 18.01.2019, ktorým žiadala prikázať pozemky vo výlučnom vlastníctve žalobcu do svojho výlučného vlastníctva, keď pre takýto návrh žalovaná nemá oporu v zákone. Podľa čl. 8 základných zásad Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v rámci konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Žalovaná nepredložila súdu dôkaz o tom, akú hodnotu by malo zriadenie vecného bremena.

18. Súd zamietol aj návrh žalovanej na prerušenie konania (výrok VI.) s poukazom na uznesenie súdu zo dňa 25.01.2019, ktorým spojil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/56/2018 týkajúce sa tých istých strán sporu o zriadenie vecného bremena, keď ich spojením odpadol dôvod na prerušenie konania a o prípadnom zriadení vecného bremena bolo účelné rozhodnúť v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami a v spojení s § 255 ods. 1 CSP vo výroku VII. rozsudku priznal žalobcovi ako plne úspešnej strane v konaní plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti predmetného rozsudku. Zároveň súd dodáva, že neboli tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej nemal priznať. Toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne a jeho uplatnenie je možné iba výnimočne, výnimočné dôvody neboli ani tvrdené, ani súdom v konaní zistené.

20. Súd vo výroku VIII. zamietol návrh žalovanej na priznanie trov odročeného pojednávania, keď pojednávanie dňa 17.05.2019 bolo odročené z dôvodu, že listiny č.l. 155-163 a č.l. 168-195 boli zo strany súdu doručené právnomu zástupcovi žalobcu až na pojednávaní dňa 17.05.2019 a nebola zachovaná lehota päť dní na prípravu pojednávania, a tak neboli splnené podmienky pre priznanie separátnych trov podľa § 181 ods. 4 a 5 CSP a § 256 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava /§ 365 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a to ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania /§ 127 ods. 1 a 2 CSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).